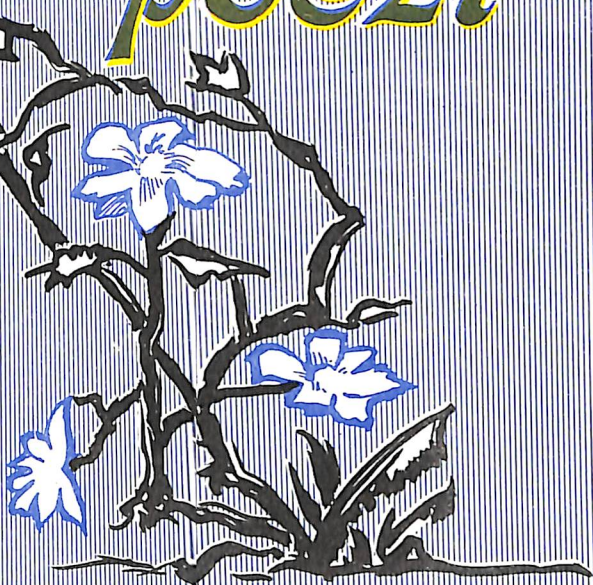

ROMEO ÇOLLAKU
ZEMER
VIRGJINE

BIBLIOTEKA

8JH-1
C77

poezi

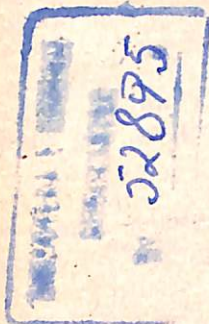

SH-1
277

ROMEO ÇOLLAKU

ZEMËR VIRGJINE

Poezi

Botimet TOENA
Tiranë 1993

UVERTURË

Gëzimi i gjertanishëm mu ktheftë në gjëmë,
Në ulërima vaji mu ktheftë ç'do këngë,

Pasioni sublim mu ktheftë në vdekje,
Shtëpia ku rroj më zëntë nën vete,

Vargjet e mia u bëfshin shigjeta,
Tabelë për to të më bëhet zemra,

Dhe gazet e moshës mu kthefshin në lotë,
Nëse rrugën që po nis në fund s'e çoj dot!

RA NJË PEMË

Ra një pemë e ngriti pluhur,
E mjegulloi pamjen përreth,
Shumë zogj të vegjël nën degë humbën
E dhanë shpirtin ata nën degë.

Ata të vegjlit atje mbenë,
Të mëdhenjtë fluturuan,
Ky shi që bie përmbi pemë
Është lot i zogjve që shpëtuan.

ELEGJI PËR FËMIJËRINË

Ja, po të lëmë fëmijëri.
Të lëmë përgjithnjë,
Të prapë kemi qenë-e di,
Por nuk do jemi më.

Pa ne do duken si të shkreta
Rrugicëzat e ngushta,
Molla, qershia dhe pjeshka
Do ngjajnë si vejusha.

Të thuash fajet që kemi bërë
Është e vështirë,
Po na i fale ti të tëra
Me shpirtin tënd të mirë.

Të mallëngjyer po ikim ne,
Dallgësh për tu futur,
Oh, lotët mos na i vë re —
Ke qenë moshë e bukur.

KUR JAM VETËM

Kur jam vetëm,
Kur ty s'të kam pranë,
Bota më duket e madhe
Dhe vetja humbak mes madhësisë,
Kur jam vetëm,
Humbas edhe veten
Pasi të kam humbur ty për atë çast
Dhe pa të fituar ty
Veten s'e gjej dot.
Mjafton të kem ty pranë
Dhe bota e madhe
Ku humbisja i vetëmuar
Për mua të mos ekzistojë,
Vetëm ty—
Sa shumë u dashka që të mohohet bota!

NJË VAJZË NË DRITARE

Një vajzë rri trishtueshëm në dritare,
Ku shiu i vjeshtës troket me furi,
Vështrimin tret kujtimesh mundimtare
Tek ajo rrugë nga ku askush s'do të vijë,

Nën trokun e shiut ajo qëndron përhumbur,
As qesh, as qan, as hesht, as bën zë,
Asgjë nuk mund t'i zgjojë sytë e saj të ngulur
Në rrugën pa njeri sikur sheh atje dikë.

POTHUAJSE NJË PËRRALLË

Ne ishim të lumtur. U ndamë...
(Oh, ç'ish ky fund tragjik!)
Të ndjerët gjyshërit tanë,
U zunë dikur për një fik.

Ne ishim të lumtur. U ndamë;;
(Oh, ç'ish kjo marrëzi!)
Të ndjerët gjyshërit tanë
Në varre prehen tani.

ULLIRI NË VJESHTË

Ca gjethe bien tej në udhë,
Njëra pas tjetrës mengadalë
Dhe dallandyshtet zhduken tutje
Verën duke mbajtë mbi krahë.

Tetori gjithë shira hyri,
U vyshkën lulet e u tretën,
Veç diku tej bleron ulliri
Dhe s'do të dijë që është vjeshtë.

SYTË

Sy, sy; sy; anembanë,
Sy të kaltër, sy të zezë, sy të bardhë,
Sy që hapen, sy që mbyllen, hapen, mbyllen
pareshtur,
Sy të ndjeshëm, sy të mistershëm, sy të zhveshur,
Hapen për të parë dhe si shohin mbyllen
Poshtë qepallave, portave të tyre
Dhe puliten, kështu ndodh kur kryqëzohen
ndonjëherë,
Sytë e bardhë me të kaltrit, të kaltrit me të zestë,
Sy-pasqyra të shpirtrave njerzorë,
Zbukurues të tyre, të tyre tradhëtorë.